

Zadeva C-163/20

**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča**

Datum vložitve:

16. april 2020

Predložitveno sodišče:

Bundesfinanzgericht (Avstrija)

Datum predložitvene odločbe:

16. april 2020

Pritožnica:

AZ

Nasprotna stranka v postopku s pritožbo:

Finanzamt Hollabrunn Korneuburg Tulln

Predmet postopka v glavni stvari

Pritožba zoper odločbo, s katero je bil zavrnjen zahtevek delavke, ki prebiva na Češkem in je zaposlena v Avstriji, za dodelitev družinskega dodatka v višini, ki se izplačuje delavcem, ki prebivajo v Avstriji

Predmet in pravna podlaga predloga

Razlaga prava Unije, člen 267 PDEU

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 18 in člen 45(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije, člen 7(1) in (2) Uredbe (EU) št. 492/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2011 o prostem gibanju delavcev v Uniji, člen 4, člen 5(b), člen 7 in člen 67 Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti in člen 60(1), drugi stavek, Uredbe (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o

določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti razlagati tako, da nasprotujejo uporabi nacionalne ureditve, ki določa, da je treba družinsko dajatev za otroka, ki dejansko ne prebiva stalno v državi članici, ki izplačuje te družinske dajatve, ampak dejansko prebiva v drugi državi članici Evropske unije, drugi pogodbenici Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru ali v Švici, na podlagi primerjalne ravni cen, ki jo je objavil Statistični urad Evropske unije, za zadevno državo prilagoditi glede na državo članico, ki izplačuje te družinske dajatve?

Navedene določbe prava Unije

Pogodba o delovanju Evropske unije (PDEU), člena 18 in 45

Uredba (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti, uvodna izjava 16, členi 1, 3, 4, 5, 7, 67, 68(2)

Uredba (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti, člen 60(1)

Uredba (EU) št. 492/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2011 o prostem gibanju delavcev v Uniji, člen 7(1) in (2)

Navedene nacionalne določbe

Familienlastenausgleichsgesetz 1967 (zakon o izravnavi družinskih stroškov iz leta 1967, v nadaljevanju: FLAG 1967), členi 1, 2, 5, 8, 8a, 11, 33(3), točka 2, 53, 55

Einkommensteuergesetz 1988 (zakon o dohodnini iz leta 1988, v nadaljevanju: EStG 1988), člen 33(3)

Verordnung der Bundesministerin für Frauen, Familien und Jugend und des Bundesministers für Finanzen über die Anpassung der Familienbeihilfe und des Kinderabsetzbetrages in Bezug auf Kinder, die sich ständig in einem anderen Mitgliedstaat der EU oder einer Vertragspartei des Europäischen Wirtschaftsraumes oder der Schweiz aufhalten (Familienbeihilfe-Kinderabsetzbetrag-EU-Anpassungsverordnung) (uredba zvezne ministrice za ženske, družine in mladino in zveznega ministra za finance o prilagoditvi družinskega dodatka in davčnega dobropisa za otroke, ki stalno prebivajo v drugi državi članici EU ali pogodbenici Evropskega gospodarskega prostora ali Švici) (uredba o prilagoditvi družinskega dodatka in davčnega dobropisa za otroke v EU), BGBl. II, št. 318/2018; členi od 1 do 5

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka

Pritožnica in njen soprog s svojima skupnima mladoletnima otrokoma prebivata v Češki republiki. Pritožnica je kot obmejna delavka zaposlena v Avstriji, njen soprog pa v Češki republiki. Finanzamt Hollabrunn Korneuburg Tulln (finančni urad Hollabrunn Korneuburg Tulln, Avstrija) je pritožnici od leta 2016 na podlagi Uredbe št. 883/2004 izplačeval razliko (razliko oziroma nadomestilo) med zneskom družinskih dajatev, do katerega je upravičena v Češki republiki, in tistim, do katerega je upravičena v Avstriji. To razliko ji je do decembra 2018 izplačeval v skupnem znesku 374,80 EUR (238,00 EUR družinski dodatek in 116,80 EUR davčni dobropis za oba otroka). Na podlagi določb člena 8a FLAG 1967 in člena 33(3), točka 2, EStG 1988, ki so začele veljati 1. januarja 2019, je bilo plačilo usklajeno z vrednostjo, ki za razmerje kupne moči v Češki republiki v primerjavi z Avstrijo izhaja iz primerjalne ravni cen z dne 1. junija 2018, ki jo je objavil Statistični urad Evropske unije. Tako usklajeni skupni mesečni znesek je znašal 232,00 EUR (159,70 EUR družinski dodatek in 72,30 EUR davčni dobropis za oba otroka).

Ker se pritožnica z znižanjem ne strinja, je pri finančnem uradu Hollabrunn Korneuburg Tulln vložila zahtevek za „polno, neindeksirano nadomestilo družinskega dodatka“. Finančni urad je ta zahtevek zavrnil in po predhodnem postopku s pritožbo, v okviru katerega ni upošteval pomislekov pritožnice v zvezi s pravom Unije, predložil pritožbo v odločanje Bundesfinanzgericht (zvezno finančno sodišče, Avstrija). Pri Bundesfinanzgericht (zvezno finančno sodišče) potekajo številni podobni postopki.

Bistvene trditve strank postopka v glavni stvari

Predmet spora med strankama je, ali je treba kot osnovo za odmero te razlike določiti avstrijske družinske dajatve (družinski dodatek in davčni dobropis za otroke, ki se izplača skupaj z njim) v višini, v kateri se te od leta 2019 izplačujejo za otroke, ki dejansko prebivajo v Avstriji, ali pa je treba višino teh dajatev prilagoditi glede na raven cen v Češki republiki. Pritožnica meni, da imajo „delavci migranti enako pravico do družinskih dajatev kot lokalni delavci, ne glede na kraj prebivanja zadevnih otrok“. Finančni urad temu nasprotuje.

Kratka predstavitev obrazložitve predloga

Pred izdajo sporne odločbe je potekala razprava, ali je indeksacija družinskih dajatev, ki spadajo na področje uporabe pravil o koordinaciji prava Unije, skladna s pravom Unije. Evropska komisija novembra 2016 ni ugodila zaprosilu več avstrijskih zveznih ministrstev za obravnavo vprašanja indeksacije družinskih dajatev (ki se „izvažajo“) in predložitev predloga za spremembo pravil o koordinaciji sistemov socialne varnosti.

Takratno Bundesministerium für Familien und Jugend (zvezno ministrstvo za družine in mladino, Avstrija) je – v soglasju z Bundesministerium für Finanzen (zvezno ministrstvo za finance, Avstrija) – ob sklicevanju na pravno izvedensko mnenje nekega profesorja za delovno pravo in pravo socialne varnosti z Univerze na Dunaju 5. januarja 2018 v vladni postopek obravnave vložilo osnutek zveznega zakona o spremembi FLAG 1967 in EStG 1988, ki ga je pripravilo ministrstvo. Takratna zvezna vlada je 2. maja 2018 vložila vladni predlog zakona, ki je bil glede predlagane indeksacije v glavnem skladen z osnutkom zakona, ki ga je pripravilo ministrstvo. Avstrijski parlament je 24. oktobra 2018 z večino glasov sprejel ta vladni predlog zakona. Indeksacija je začela veljati za izplačevanje družinskih dajatev od 1. januarja 2019.

Evropska komisija je 24. januarja 2019 proti Avstriji začela postopek zaradi neizpolnitve obveznosti. Ta je trenutno v drugi fazi. Komisija v stališču z dne 25. julija 2019 trdi, da je avstrijski mehanizem indeksacije diskriminatoren, ker delavkam in delavcem v Avstriji znižuje družinski dodatek in upoštevne davčne olajšave samo zato, ker njihovi otroci prebivajo v drugi državi članici. To, da so življenjski stroški v neki državi članici nižji kot v Avstriji, naj za dajatve, ki se izplačujejo kot pavšalni znesek in niso povezane z dejanskimi stroški preživljanja otroka, ne bi bilo upoštevno. Kolikor je mogoče ugotoviti, Komisija pri Sodišču doslej proti Avstriji ni vložila tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti.

Večina pravnih teoretikov meni, da indeksacija „izvoženih“ družinskih dajatev ni skladna s pravom Unije, vendar so nekateri tudi nasprotnega mnenja. Pravilna uporaba prava Unije ni tako očitna, da ne bi dopuščala nobenega razumnega dvoma.

Pravica do izplačila razlike med višino čeških in avstrijskih družinskih dajatev

V skladu s členom 68(1)(b) Uredbe št. 883/2004 se v primeru, da so dajatve za isto obdobje in iste družinske člane določene z zakonodajo več kot ene države članice na isti podlagi, prednost pravic iz dejavnosti zaposlene in samozaposlene osebe da zakonodaji države članice prebivališča otrok. V skladu z odstavkom 2 se v primeru prekrivanja upravičenj družinske dajatve dodelijo v skladu z zakonodajo, ki je tako določena za prednostno, saj upravičenosti do družinskih dajatev na podlagi druge zakonodaje v koliziji mirujejo do zneska, določenega v prvi zakonodaji, po potrebi pa se razlika do tega zneska dodeli v obliki dodatka (glej sodbo Sodišča Evropske unije z dne 18. septembra 2019, C-32/18, *Moser*, ECLI:EU:C:2019:752, točka 41, in poleg nje v zvezi s tem sodbo Sodišča Evropske unije z dne 30. aprila 2014, C-250/13, *Wagener*, C-250/13, EU:C:2014:278, točka 46).

Da Avstrija pritožnici izplačuje razliko do avstrijskih družinskih dajatev glede na češke družinske dajatve, ni sporno.

Družinski dodatek in davčni dobropis za otroke je treba šteti za dajatev socialne varnosti, ker se upravičencem, prvič, dodelijo na podlagi zakonsko opredeljenega položaja, brez vsakršne individualne in diskrecijske presoje osebnih potreb, in drugič, ker se nanašajo na eno od tveganj, izrecno naštetih v členu 3(1) Uredbe št. 883/2004 (točka (j), družinske dajatve) (glej sodbo Sodišča Evropske unije z dne 18. decembra 2019, C-447/18, *UB*, ECLI:EU:C:2019:1098).

V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča so države članice pristojne za ureditev svojih sistemov socialne varnosti, vendar morajo pri tem spoštovati pravo Unije in zlasti določbe PDEU glede svoboščine, priznane vsakemu državljanu Unije, da se prosto giblje in prebiva na ozemlju držav članic (glej sodbo Sodišča Evropske unije z dne 23. januarja 2020, C-29/19, *ZP*, ECLI:EU:C:2020:36, točki 39 in 41 in navedena sodna praksa).

Nacionalna ureditev, ki jo je uporabil finančni urad, je z vidika primarnega prava sporna zlasti glede na člen 18 in člen 45(1) PDEU, z vidika sekundarnega prava pa glede na člen 7(1) in (2) Uredbe št. 492/2011, glede na člene 4, 5, 7 in 67 Uredbe št. 883/2004 in glede na člen 60(1), drugi stavek, Uredbe št. 987/2009.

Predložitveno sodišče se v zvezi s tem sklicuje zlasti na sodbe z dne 15. januarja 1986, 41/84, *Pinna*, ECLI:EU:C:1986:1; z dne 6. oktobra 1995, C-321/93, *Martinez*, ECLI:EU:C:1995:306, točka 21; z dne 7. novembra 2002, C-333/00, *Maaheimo*, EU:C:2002:641, točka 32; z dne 22. oktobra 2015, C-378/14, *Trapkowski*, EU:C:2015:720, točka 35; z dne 12. marca 2020, C-769/18, *SJ*, ECLI:EU:C:2020:203, točka 43; z dne 2. aprila 2020, C-802/18, *FV, GW*, ECLI:EU:C:2020:269, točka 24, in z dne 18. septembra 2019, C-32/18, *Moser*, ECLI:EU:C:2019:752, točka 38.

Na podlagi primarnega prava so prepovedane tako očitne kot tudi prikrite oblike diskriminacije. V zvezi s tem je bilo med parlamentarno razpravo, na kateri je bil sprejet sklep o indeksaciji, navedeno, da se ne upošteva državljanstva, ampak kraj prebivališča, in da bodo glede na dejanske življenjske stroške ustrezno indeksirane tudi dajatve za otroke z avstrijskim državljanstvom, ki živijo v drugi državi članici. Opozorjeno je bilo tudi na to, da je Komisija, da bi preprečila izstop Združenega kraljestva iz Evropske unije, pripravila predlog, ki je določal indeksacijo družinskih dajatev. Komisija naj bi indeksirala plače svojih uradnikov, ki ne živijo v Bruslju ali Luksemburgu, pa tudi družinske dajatve za njihove otroke (glej Uredbo št. 1296/2009).

Člen 5(b) in člen 67 Uredbe št. 883/2004 naj bi bilo treba glede na običajno jezikovno rabo razumeti tako, da fikciji iz teh členov v obravnavanem postopku pomenita, da je treba otroka pritožnice glede na enako obravnavanje, določeno v teh členih, pravno obravnavati, kakor da bi prebivala v Avstriji, tudi če dejansko prebivata v Češki republiki, in naj bi bilo treba zato razliko iz člena 68(2) Uredbe št. 883/2004 plačati brez upoštevanja nacionalnih določb o indeksaciji. Če se vzpostavi fikcija, da družinski člani prebivajo v Avstriji, naj bi obstajala tudi

pravica do družinskega dodatka v enaki višini, kot se izplačuje za otroke, ki prebivajo v Avstriji.

Argument za to razlago naj bi bil tudi, da je avstrijski zakonodajalec v členu 53(1), drugi stavek, FLAG 1967 določbo člena 67, prvi stavek, Uredbe št. 883/2004 v glavnem prenesel v nacionalno pravo, vendar je v členu 53(4) FLAG 1967 izrecno določil, da se člen 53(1), drugi stavek, FLAG 1967 v zvezi z ureditvijo indeksacije iz člena 8a(1) do (3) FLAG 1967 ne uporablja, kar naj bi pomenilo, da je uporaba indeksacije po njegovem mnenju očitno vendarle v nasprotju s fikcijo prebivanja v državi izplačevalki.

S fikcijo stalnega prebivališča naj bi se zavestno odpravile različne potrebe glede prebivanja, izobraževanja in preživljanja, ki so odvisne od države prebivališča. Pravica do enake vrste dajatve v enaki višini naj bi obstajala ne glede na otrokovo prebivališče. Indeksacija naj bi pomenila, da je višina avstrijskih družinskih dajatev nedvomno odvisna od otrokovega dejanskega prebivališča.

Med parlamentarno razpravo je bilo opozorjeno tudi na to, da so avstrijske družinske dajatve tudi po indeksaciji večinoma precej višje od dajatev, ki jih izplačuje država prebivališča.

Člen 60(1) Uredbe št. 987/2009 določa, da se za uporabo členov 67 in 68 Uredbe št. 883/2004 upoštevajo okoliščine celotne družine, kot da bi vse zadevne osebe imele prebivališče v zadevni državi članici in bi zanje veljala zakonodaja te države članice, zlasti kar zadeva upravičenost posameznika do zahtevka za takšne dajatve.

V skladu s tem je Sodišče v sodbah z dne 22. oktobra 2015, C-378/14, *Trapkowski*, EU:C:2015:720, točka 35, in z dne 18. septembra 2019, C-32/18, *Moser*, ECLI:EU:C:2019:752, točka 38, potrdilo, „da fikcija iz člena 67 Uredbe št. 883/2004 učinkuje tako, da oseba lahko zahteva družinske dajatve za svoje družinske člane, ki prebivajo v drugi državi članici, ne tisti, ki je pristojna za izplačilo dajatev, kot če bi slednji prebivali v zadnjem navedeni državi članici.“

Če se vzpostavi fikcija, da imajo družinski člani prebivališče v Avstriji, naj bi torej obstajala pravica do družinskega dodatka v enaki višini, kot se izplačuje za otroke s prebivališčem v Avstriji. Z drugimi besedami: zakonodajalec Unije se je zavestno odločil za enako obravnavanje v smislu pravice do dajatev enake vrste in v enaki višini.

Sicer je Sodišče v zadevi *Trapkowski* v glavnem presojalo, ali člen 60(1), tretji stavek, Uredbe št. 987/2009 določa, da je treba pravico do družinskih dajatev, ki se dodelijo za otroka, roditelju otroka, ki prebiva v državi članici, ki je pristojna za izplačilo teh dajatev, priznati zato, ker drugi roditelj, ki prebiva v drugi državi članici, ni vložil zahtevka za dodelitev družinskih dajatev, na kar je Sodišče odgovorilo nikalno.

Sodišče je v zadevi *Moser* pojasnilo, da člen 60(1), drugi stavek, Uredbe št. 987/2009 velja za vse dajatve, ki se izplačujejo na podlagi člena 68 Uredbe št. 883/2004.

Sodišče je sicer v zadevi *Moser* glede nadomestila za varstvo otroka, ki je bilo sporno v tej zadevi, presodilo, da je treba razliko iz člena 68 Uredbe št. 883/2004 izplačati na podlagi dejanskega dohodka v državi zaposlitve, ki je zavezana k izplačilu, in opozorilo, da je plača v čezmejnih položajih v državi zaposlitve delavca na splošno višja.

Dajatve, namenjene pokrivanju družinskih izdatkov

V skladu s členom 1(z) Uredbe št. 883/2004 „družinska dajatev“ pomeni vse storitve ali denarne dajatve, namenjene pokrivanju družinskih izdatkov“. V skladu s členom 1 FLAG 1967 se „za pokrivanje družinskih izdatkov“ dodelijo dajatve, ki jih določa ta zakon. V skladu z gradivom za pripravo zakona naj bi šlo pri tem za razbremenitev ob upoštevanju dejanskih življenjskih stroškov, ki naj bi bila lahko različna, odvisno od prebivališča. Če bi se dajatev kljub različnim cenovnim ravnam dodeljevala v absolutno nespremenjeni višini, bi prišlo do previsoke podpore ali prerazporeditve, ki se v skladu s temeljnimi svoboščinami ne zahteva (če je država prebivališča otroka država z nizko kupno močjo), ali do prenizke podpore (če je država prebivališča otroka država z višjo kupno močjo), ki nasprotuje uresničevanju pravice do prostega gibanja oseb.

Avstrijske družinske dajatve se po eni strani financirajo iz sklada za pokrivanje družinskih izdatkov, ki se v glavnem polni zlasti s prispevki delodajalcev, ki so odvisni od višine plač, ki jih ti izplačajo, pa tudi iz delov prihodkov od davka od dohodkov pravnih oseb in dohodnine (družinski dodatek), po drugi strani pa iz splošnih prihodkov od dohodnine (davčni dobropis za otroke). Pritožnica trdi, da s svojim dohodkom sofinancira avstrijske družinske dajatve in je zato do njih upravičena v polni višini; v zvezi s tem se sklicuje na sklepne predloge generalnega pravobranilca G. Federica *Mancinija* z dne 21. maja 1985, 41/84, *Pinna*, ECLI:EU:C:1985:215, točka 6.C).

Predložitveno sodišče v zvezi z razlago člena 7 Uredbe št. 883/2004 meni, da je treba ugotoviti, da glede na običajno jezikovno rabo za avstrijsko indeksacijo družinskih dajatev, ki se dodeljujejo na podlagi Uredbe št. 883/2004, tudi če zanjo ne bi veljala fikcija iz člena 67 Uredbe št. 883/2004, na podlagi člena 7 Uredbe št. 883/2004 velja prepoved spremembe (v obravnavanem postopku: znižanja) zaradi dejanskega prebivališča družinskih članov. V gradivu za pripravo zakona je med drugim navedeno, da mora biti, ne glede na dejanske finančne učinke, učinek podpore v smislu ustrezne rešitve odvisen od dejanskih okoliščin v zvezi s plačevanjem življenjskih stroškov. Ne gre za to, ali je družinske dajatve mogoče indeksirati, ampak za to, ali obveznost „izvoza“ avstrijskega družinskega dodatka – ki v obravnavanem osnutku ni sporna – velja za znesek ali za vrednost. V zvezi s tem se zastopa stališče, da je ob spoštovanju prepovedi diskriminacije,

ki izhajajo iz prostega gibanja oseb, dopustno indeksirati denarno dajatev, ki se ne financira s prispevki delavcev.

Zagovorniki skladnosti avstrijske ureditve s pravom Unije menijo, da se avstrijska denarna dajatev ne „zmanjšuje“, saj se pri tehtanju družinskega dodatka in drugih družinskih dajatev glede na kupno moč upoštevajo različni življenjski stroški v zadevnih državah prebivališča in se tako vselej zagotovi enaka košarica izdelkov. Spremenil naj bi se zgolj „številčni znesek in ne vrednost“ dajatve. Ker naj bi se življenjski stroški upoštevali zgolj zaradi enakega obravnavanja in naj bi se ta pristop uporabljal tudi na drugih področjih pravne ureditve, naj načeloma ne bi bil neobjektiven.

Namen izračuna paritete kupne moči naj bi bil ravno zagotoviti, da se materialna vrednost družinskih dajatev ne spremeni in ostane konstantna. To pomeni, da naj se vrednost denarne dajatve glede na nacionalno dejansko stanje tako rekoč ne bi spremenila in naj nanjo ne bi vplivale razlike med državami članicami glede inflacije in kupne moči. Torej bi bilo treba besedno zvezo iz člena 67 Uredbe št. 883/2004 „kakor da bi“ razumeti tako, da mora biti višina družinskih dajatev za družinske člane, ki prebivajo v drugi državi članici, materialno (v smislu vrednosti) in ne formalno (v smislu zneska) enaka višini družinskih dajatev za družinske člane, ki prebivajo v državi članici izplačevalki. Zato naj na podlagi obravnave, pri kateri se upošteva vrednost dajatev, sprememba prebivališča znotraj Evropske unije, Evropskega gospodarskega prostora ali Švice v skladu z avstrijskim modelom ne bi mogla vplivati na avstrijske družinske dajatve, jih spremeniti ali zmanjšati, ampak naj bi bila njihova vrednost v vsaki državi prebivališča enaka. Model, ki v Evropski uniji, EGP ali Švici ščiti vrednost družinskega dodatka in ga zagotavlja v višini, ki je (po vrednosti) enaka, kakor da bi družinski člani prebivali v državi članici izplačevalki, naj ne bi imel enostranskega obremenilnega učinka. Delavci migranti naj zaradi takega modela ne bi izgubili nobenih pravic socialne varnosti države članice, izguba katerih bi jih lahko odvrnila od tega, da bi izvrševali svojo pravico do prostega gibanja.

Dokler so v Evropi še velike razlike v kupni moči, bi lahko ta model po eni strani prispeval k večji pravičnosti in po drugi strani celo podpiral mobilnost in s tem prosto gibanje delavcev.

Vendar je bilo med parlamentarno razpravo opozorjeno tudi na to, da se, na primer, znotraj Avstrije dajatve v posameznih regijah kljub različnim življenjskim stroškom ne indeksirajo in da sta avstrijski družinski dodatek in davčni dobropis za otroke pavšalni dajatvi, pri katerih se okoliščine v kraju prebivališča ne upoštevajo. Obstajale naj bi tudi razlike med vzhodno Slovaško in zahodom, saj naj bi bili življenjski stroški na širšem območju Bratislave bistveno višji kot na primer na širšem območju Dunaja. Vse te različne regije in ti različni življenjski stroški naj bi bili vsak zase edinstveni primer. Poleg tega je bilo opozorjeno, da gre prav pri pripomočkih za nego ali oskrbo malčkov pogosto za enake izdelke kot v Avstriji, ki naj bi imeli tudi enako ceno kot v Avstriji.

Eden od očitkov je tudi, da prejemniki dodatka izdelkov, ki jih potrebujejo za preživljanje otroka, ne kupujejo samo v otrokovi državi prebivališča, ampak tudi v državi zaposlitve.

Glede na vse navedeno je treba pri Sodišču Evropske unije na podlagi člena 267 PDEU vložiti predlog za sprejetje predhodne odločbe.

DELOVNI DOKUMENT